

GERGELY ÁGNES

Terra exotica

Pelikán

*Pelikánnal a szíve: úgy van velem.
 Átdobbansz most egy keskeny fényjelen.
 Ez itt egy másik kikötő.
 Hamarosan elindulok.
 A tömlőben harminc év fulladás.
 Melyikünk halott?*

Egy másik kikötő

*Ez itt egy másik kikötő.
 Át kell rajzolnom teljesen.
 Fénycsőben, hanghullámon, lépcsőfokon a mozgás:
 a kikötőben én rejtzem.
 De - lampion a vízesés -
 a függetlenség mellbevág.
 Mint ha elszabadul a hajókazán,
 és jazzdobnak hiszi magát.*

Lampion

*De - lampion a vízesés -
 a szójabú, a halbú,
 a „másként élni” rettegése átfog.
 Földrengés, vulkánfüst, barlangéret,
 idegen papírszemét idejében
 rugdosódik a város.
 Támpont a láda, amit este kilenckor
 a vállán vitt be az öltönyös igazgató a palotába.
 A láda fontos, szegletes, nehéz.
 Mondták már neked bármilyen nyelven:
 „Szeretlek, mint ládát a lécs”?*

Papírszemét

*Idegen papírszemét idejében
 karcsú mód hallgatnak a zarak.
 Mért tud úgy fájni egy banképület?
 Nec supplex turba timebat.*

A koldus az újságjára dermed.
 „Vasfüggöny”, olvassa, és kacag.
 A csatornán olajrakomány. A dolekmunkások
 macskahátukkal oda hajlanak.

Térdig járok a vízparti szemétkben,
 idegen papírszemét idejében.

Macskahátukkal

Macskahátukkal oda hajlanak,
 ahol szépség, nagyratörés nincs már.
 Szembe patakzó élet sincs.
 Olaj, felzavart víz, moszat, hínár.

Szétvert húsú asszonyok cikázása a gyöngyért.
 Nézed. Az olvasztárt is néznéd.
 Nem segít a gyöngysorvásárlás. Se Tolsztoj, se Marx.
 Hagyd a magad csónakba törettetését.

A kagyló is, ők is beledöglenek.
 Mért tud úgy fájni egy banképület?

Csónakba törettetés

Hagyd a magad csónakba törettetését.
 Tágasabb a hegyi úton.
 Szolga vezet egy öszvért.
 „Szabadság – szól az öszvér. –
 Amit hallott, mind rágalom.
 A nevem: Dr. Ló. A címem: kastély.
 J-vel, mint csermeje, csevej, paraj.
 Az ételem sertéskaraly. (Mint
 karvaly.) Lábamon topán.
 Morgenstern a keresztkomám.
 Témám: a finánczóke és az éhség.”
 Hagyd a magad csónakba törettetését!

A hegyi úton

Tágasabb a hegyi úton.
 Lélegzik a talizmán.
 Csupa ősi mozgás a bambuszliget.
 Kardvasa mögül néz a nádorispán.

A pálmák körül a talaj repedezett.
 „Hol a szolgahad? Hol a ló?
 Kié a föld?” „Azé, aki megműveli.
 De hiszen ez nyilvánvaló.”

Csupa ősi mozgás

*Csupa ősi mozgás a bambuszliget.
A romos pantheonban, az eső verte híd alatt
éjszaka martalócok, szerelmespárok alszanak,
senki sem tud lépcsőbe égett lábnyomokról.
Senki sem hiszi azt, „kolomp szól”.
Ez csak az ősi mozgás. A madarak jövendölése.
Ajtónyílás hajnal felé. Sikoly. Mert nemcsak menekülésre
termett a világ. A liget lobban, fénylik, elvakít.
Honfoglalás. Ne hivatkozz az őseidre. Te vagy itt.*

Lépcsőbe égett lábnyomok

*Senki sem tud lépcsőbe égett lábnyomokról.
A tűzhányók már csonkig égtek.
Ne hivatkozz lépcsőbe égett lábnyomokra.
Még most is égnek.*

A tűzhányók

*A tűzhányók már csonkig égtek,
a rizsföldek közt fejfa-léptek;
a nép a viccelődés fényköreit rója,
a büfékben szendvics és Cola,
ez hát a tűz dimenziója.*

Fejfa-léptek

*A rizsföldek közt fejfa-léptek.
Vonat, halászhajó, szikla, háló
visszadobja. Reng az öbölkaréj,
felakad a hullám a csúcsokon,
mint a palást. Álomnyelven
hallod meg majd a feltámadást.*

Reng az öbölkaréj

*Visszadobja. Reng az öbölkaréj.
Elias Canetti kié?
A partoké, a partoké.
Paul Celan? Kafka? Istrati?
Visszadobja. Nem tudja, mi.
Nem tudja, mi, nem tudja, hol,
a víz, a víz nem válaszol,
feljön a hold, a víz dagad,
és neveket és sorsokat
gyökerestül dobálna ki.
S a part mértéket tart neki.*

Gyökerestül

*Gyökerestül dobálna ki.
Ezért kés, korbács, hóhalál,
gránitszoborra ébezés
csak látótávban érhet el,
ha melléd épül valaki,
kötszer-, tea- és hírhozó,
aki véten sem hagyna el,
nem adna ki, nem hagyna ki,
gyökerestül nem dobna ki,
gyökerestül sem dobna ki.*

Hóhalál

*Ezért kés, korbács, hóhalál.
A percre érzékelhető.
Mint esőt pagodatető,
titkos feljártót szerető,
a test megérti, rányílik
a végképp versbe dermedő,
az ajtó félúton megáll,
kötszer, tea, hír érkezik,
messzelleni már nincs idő.
Aztán a ládát elviszük.*

Már nincs idő

*Messzelleni már nincs idő.
Az ajtó félúton, sötétnek
ütődik a sziklatető.
Kökörccsin, szél leánya, félek.*

Szél leánya

*Kökörccsin, szél leánya, félek.
Tömlő lobog, fűvek dobolnak,
kormányos csontja, nyurga fényjel.
Sebol a csónak. Éry el. Éry el.*